

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

25. SRPNA 2024

Z obsahu:

Život v milosti podle Ducha

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 24. dubna 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Blahoslavený Alfréd Ildefons Schuster

Libor Rösner
- strana 4 -

Prohlášení Svatého stolce k zahájení olympiády v Paříži

- strana 5 -

Muž, který ztratil hlavu

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 6 -

Mše svatého Otce Pia (2 - dokončení)

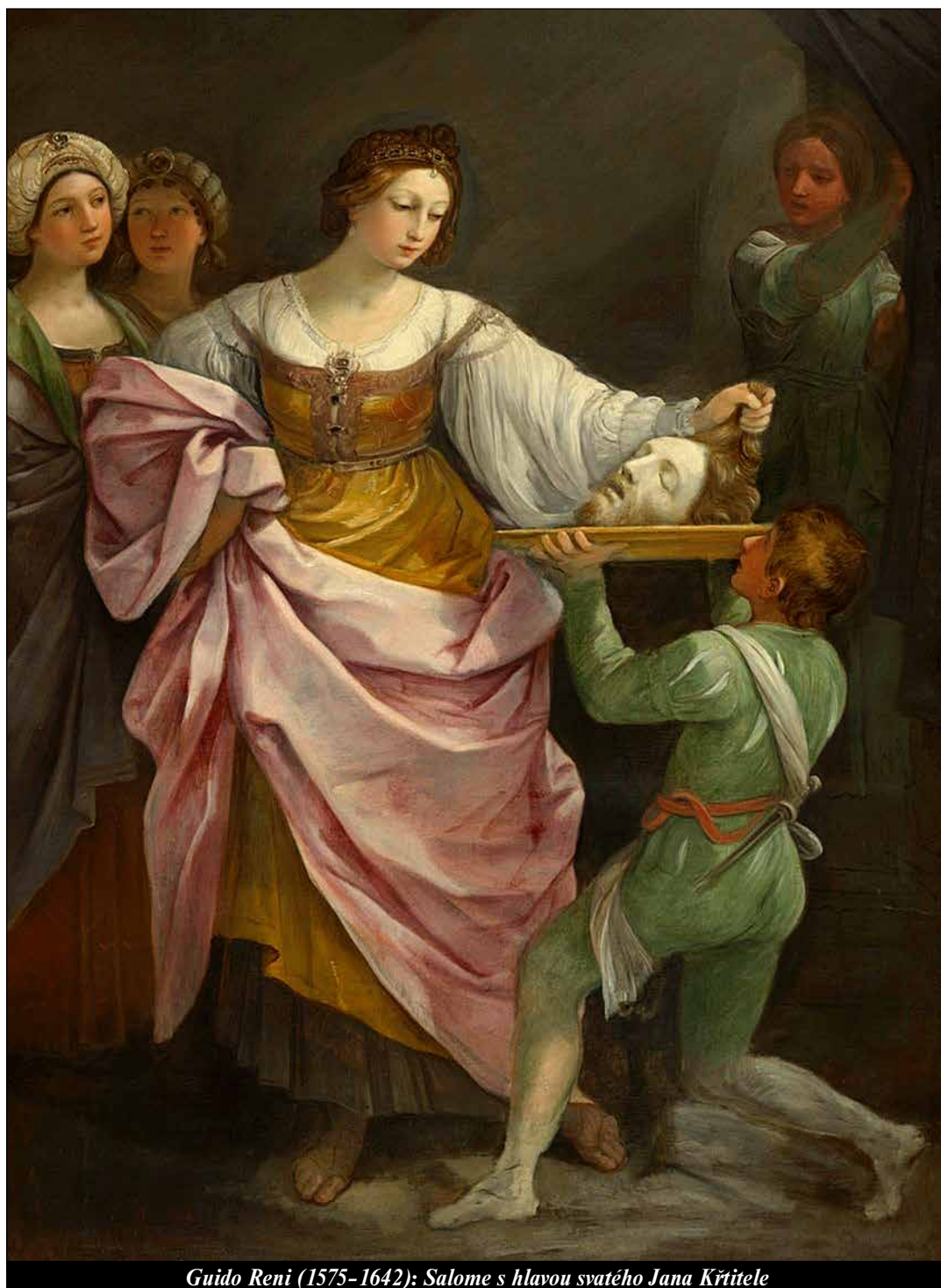
- strana 8 -

Mirjam Baouardy - patronka míru pro Svatou zemi

- strana 10 -

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (1)

Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

Guido Reni (1575-1642): Salome s hlavou svatého Jana Křtitele

Život v milosti podle Ducha

Katecheze papeže Františka při generální audienci
24. dubna 2024, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V posledních týdnech jsme se zamýšleli nad **kardinálními ctnostmi: moudrostí, spravedlností, statečností a mírností**. Jak jsme již několikrát zdůraznili, tyto čtyři ctnosti patří k velmi staré vzdělanosti, která pochází ještě z doby před křesťanstvím. Již před Kristem byla poctivost hlášána jako občanská povinnost, moudrost jako pravidlo pro jednání, odvaha jako základní složka

života, který směřuje k dobru, a mírnost jako nezbytné opatření, které nesmí být zahlceno excesy. Toto starobylé dědictví, dědictví lidstva, nebylo nahrazeno křesťanstvím, ale zaměřilo se na ně, posílilo je, očistilo a integrovalo do víry.

V srdci každého muže a každé ženy je tedy schopnost hledat dobro. Duch Svátý je dán proto, aby ti, kdo jej přijímají, dokázali jasně rozlišovat dobro od zla, měli sílu přilnout k dobru tím, že se bu-

dou vyhýbat zlu, a tím dosáhnout plného uskutečnění víry.

Ale na cestě, kterou všichni podnikáme k plnosti života, jež patří k údělu každého člověka – údělem každého člověka je plnost, být plný, plný života –, se křesťan těší zvláštní pomoci Ducha Svátého, Ducha Ježíšova. Ta se uskutečňuje prostřednictvím daru tří dalších, výrazně křesťanských ctností, které jsou v novozákonních spisech často zmiňovány společně. Těmito základními postoji, které charakterizují život křesťana, jsou tři ctnosti: **víra, naděje a láska**. Křesťanství spisovatelé je brzy nazvali „**teologickými**“ **ctnostmi**, nakolik jsou přijímány a prožívány

Pokračování na str. 5

Líbit se Bohu, a ne lidem – tak zní motto každého křesťana. Jak často při každodenním zpytování svědomí musíme konstatovat, že jsme svůj boj o Boha prohráli s člověkem? Následující stránky nás tedy mohou velmi dobře motivovat k tomu, abychom se stále více líbili Bohu. Pozemská odměna může být různá: uznání ze strany katolické církve i nevěřících lidí, utrpení, mučednická smrt... Ovšem ten, kdo si zamiloval Trojediného Boha, a proto se mu chce zalíbit, má před očima mnohem vyšší, nadpřirozenou odměnu: život věčný v nebeském království v blaženém společenství s Milovaným a svatými. Kdyby tomu tak nebylo, stěží by byl schopen obětovat svůj život; neboť tam, kde je na prvním místě lidská sláva a s ní spojená jistá vypočítavost, tam není dostatečný prostor k působení Boží milosti – ačkoliv ona je k dispozici, zůstává ležet ladem.

Proč si ovšem vybírat na první pohled obtížnější cestu zalíbení se Bohu, když našim pozemským štěstím může být snadněji získané lidské uznání a potlesk za naši chytrost, šikovnost...? Vždyť je to přece jasné! – zazní rozhodná odpověď mnohých: Boha máme milovat proto, že on jako první miluje nás. Ano? Tak proč v tom selháváme? Jsme oslabeni dědičným hříchem, který nám dal jasně najevo: dělá nám dobře cítit se jako Bůh, mít vlastní názor a dosáhnout být jen chvilkového potěšení i za cenu toho, že brzy poznáme, jak se věci mají jinak. Moc dobře

Editorial

víme, jak vratká a nestálá je světská sláva, a přesto...

Velmi vážně bychom měli vzít už dnešní evangelium. Z Ježíšových slov plyne skutečnost proti podstatě věci: jsou v zástupu učedníků někteří, kdo nevěří. Pán je nechává odejít a oni už s ním nechodili. Je to lepší řešení, než aby zůstali a vymáhali si změnu Ježíšova učení. (str. 3) Syn Boží by ostatně žádnou změnu nepřipustil – hlásal-li Otcovu pravdu, jak by ji mohl změnit? Jak poučné v dnešní zmatené době!

Dalo by se říci, že tato situace úzce koresponduje s jinou Ježíšovou reakcí: „Na co jste se vyšli na poušť podívat?“ (Lk 7,24) Kolik lidí z početného zástupu si dokázalo přiznat, že se vydali za Ježíšem s mylnou touhou: nikoliv slyšet někoho, ale vidět někoho? A to je poněkud málo. Především je tak špatně nastaveno jejich srdce, které spíše směřuje k nějaké senzaci než k nalezení cesty k věčnému štěstí, která se jim skrze Ježíše nabízí. Jakkoliv se svatý Jan Křtitel snažil ukázat na toho, který se později obětuje za spásu lidských duší, jeho misie se některých srdcí očividně nedotkla. U zástupu můžeme jen spekulovat, jaké jsou konkrétní příčiny zatvrzelosti jednotlivců; v případě Heroda však, který dal Janovi setnout hlavu, je vše zřejmé: chtěl se líbit lidem a zacho-

vat si pevnou společenskou pozici, jež mu umožňovala plnými doušky užívat si života a ukájet své nezřízené vášně. (str. 6–8)

Děni v dnešním světě přináší nemálo špatných zpráv, což ve světle Ježíšem hlášané radostné zvěsti o Božím království může vzbuzovat jistý rozpor. Je velice těžké uchovat si v srdci pravou křesťanskou naději... Kde k tomu hledat sílu? Především v živém spojení s trpícím Kristem, a to mimořádným způsobem při mši svaté – jak nás učí svatý Otec Pio. (str. 8–9)

Aktuálně je rozpoutáno po celém světě několik lokálních válek, z nichž některé velice silně ovlivňují globální politiku, jakkoliv je či není založena na Božím zákonu. Patří sem i situace v pásmu Gazy. Vzpomeneme si na světici, která je patronkou Blízkého východu a kterou můžeme prosit o mír ve Svaté zemi? Mířjam Baouardy... (str. 10–11)

I když nejsme sportovní fandové, dost možná jsme zaregistrovali, co se událo při zahájení olympijských her – urážka Pána Ježíše při sarkastickém zobrazení Poslední večeře... Také Svatý stolec se ohradil. (str. 5) A přesto, že se dějí tyto a podobné věci všude kolem nás, nezbyvá než souhlasit s blahoslaveným Alfrédem Ildefonsem Schusterem: „Dábel se nebojí našich sportovních bojišť ani kinosálů, ale bojí se naší svatosti.“ (str. 4–5) A svatost není ničím jiným než stálou láskyplnou snahou líbit se Bohu, a to za všech životních okolností...

Daniel Dehner

Vrať se ještě jednou do městečka u Genezaretského jezera na závěr Ježíšovy velké eucharistické řeči. Staneš se, bohužel, svědkem smutné scény. Pánova řeč místo nadšení a vděčnosti vyvolala rozkol. I to mohou někdy způsobit slova, která jsou duch a život. Vyprošuj si od Duchu Svatého milost osvícení, abys dobře rozpoznával, kde je tvoje místo.

Až dosud se zdálo, že všichni Ježíšovi učedníci jdou za Pánem s radostí a nadšením. Ale jednou muselo dojít i k takové situaci, která vystaví věrnost zkoušce. Vznikl vážný rozkol. Kamenem úrazu je Pánova řeč, kterou někteří označují za *tvrdou*. Ti, kteří začali reptat, nejsou přitom zdaleka v menšině. *Je jich mnoho*. Všimni si dobře, jakým způsobem Pán respektuje jejich názor a postoj. Nikoliv tak, že by pozměnil svá slova, že by božskou pravdu přizpůsobil názoru většiny, aby se pro ně stala přijatelnou. Ježíš respektuje nespokojenou většinu tak, že jí nebrání, aby odpadla a odešla. Skutečnost, že Ježíš takto respektuje jejich svobodu, ani v nejmenším neznamena, že by jim dával za pravdu. Tak jak svobodně odcházejí, tak se mohou i svobodně vrátit, ale nikoliv proto, aby si vymohli změnu Ježíšova učení, nýbrž proto, že sami změní svoje smýšlení a přestanou se pohoršovat nad jeho slovem.

Když se ti zdá, že to, co máš přijmout od Pána a od jeho Církve, je pro tebe tvrdé a nesnesitelné, uvědom si, že neznáš dobře nejen Pána, ale ani sám sebe. Nic z toho, co pro tebe ustanovil, není a nemůže být ani nevhodné ani nepřiměřené. Není to Bůh, o kom by ses mohl domnívat, že něco přehání a nadsazuje, ale ty sám jsi dopustil, že tvá duše a tvé srdce jsou deformované, jsou jako pomačkaná schránka, která už není schopná nic přijmout. Ztratil jsi kapacitu, jakou poskytuje víra. Nepotřebuješ změnit Boha, ale obnovit původní podobu svého srdce, a tím i jeho schopnosti, otevřenost.

Co znamená každé lidské reptání proti Bohu? Že se ti nelíbí sloužit Hospodinu. Ať si to uvědomuješ, nebo ne, opouštíš Hospodina, jediného pravého Boha, a obracíš se tím *ve jménu cizího, lidského učení k cizím bohům*. Je však možné podrobovat kritice toho, který zařídil *všechny věci* podle nejvyšší, nekonečné moudrosti? Ačkoliv to, co stvořil, má své meze,

Ke komu půjdeme?

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

My jsme uvěřili a poznali...

moudrost, která to všechno uspořádala tak, že *je to velmi dobré*⁽¹⁾, je neomezená a nejvyšší vznešená a nebudeš ji schopen pojmut ani za celou věčnost.

Bůh se navíc při svém konání neřídí pouze svrchovanou moudrostí, ale také nekonečnou dobrotou a láskou. Všechno, co učinil a ustanovil, je určeno k tvému nejvyššímu a jedinému dobru. *Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak, dává mu jíst a přeje mu. Tak Kristus jedná s Církví, protože jsme údý jeho těla.*

Není to více než politováníhodná troufalost – odmítat svrchovanost jeho moudrosti a jeho lásky, protože se bláhově domníváš, že sám znáš něco lepšího, něco většího, něco moudřejšího a lásky hodnějšího? Odkud se bere přesvědčení, že by člověk mohl znát a vědět něco lépe než jeho Stvořitel? Kdo jiný nás tak může pobláznit a zaslepit než náš i jeho Nepřítel? Ať už tě tvé zmatené srdce táhne ke kterémukoliv falešnému bohu, ve skutečnosti se tím budeš klanět Božimu Odpůrci, ačkoliv je to *vrah a lhář od počátku*⁽²⁾.

Ale Pán využívá této příležitosti, aby upozornil na ještě horší odpadlictví, než jaké představuje *odchod mnoha jeho učedníků*. Je to vnitřní odpadlictví těch, kteří sice neodcházejí, ale *nevěří*. I ty Pán toleruje a respektuje jejich svobodu, ačkoliv od počátku ví, že ho *zradí*. Nejsou-li Ježíšova slova a slova jeho Církve, kterou si tak *zamiloval, že sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil*, přijímána bezvýhradně s opravdovou vírou, pak mohou taková slova jen prohlubovat pocit *urazenosti*, stávají se podnětem k reptání, které může končit i zradou. Potenciální zrádci si domyšlivě myslí, že znají lepší způsob, jak spasit svět, než s jakým přišel Boží Syn a jeho vyvolená Nevěsta. Sice se v ní zdržují a sdružují, ale jejich zrada je stejně hanebná a podlá, jako bylo úlisné chování prvního mezi zrádci, když přistoupil k Pánu se slovy: *Bud' zdrav, Mistře! A políbil ho*.⁽³⁾ Podobně jako jemu i všem dalším zrádcům by bylo lépe, kdyby se nebyli narodili⁽⁴⁾.

Liturgická čtení

1. čtení – Joz 24,1–2a.15–17.18b

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou (Eufratem), či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto velké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsem procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“

2. čtení – Ef 5,21–32

Bratři! Podřízujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Ženy (ať jsou podřízeny) svým mužům, jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako je Kristus hlavou církve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřízena Kristu, tak i ženy mají být svým mužům podřízeny ve všem. Muži, (každý z vás) ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupelí ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrní, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece

Dokončení na str. 13

Zloba uštvě bezbožníka k smrti, kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.⁽⁵⁾

Ať se v tvém srdci zvedne jakákoliv bouře, odpověz na ni jasnými Petrovými slovy: „Pane, ke komu půjdu? Ty máš slova věčného života!“

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Gn 1,31; ⁽²⁾ Jan 8,44; ⁽³⁾ Mt 26,49;

⁽⁴⁾ srov. Mt 26,24; ⁽⁵⁾ Ž 34,22.

Blahoslavený Alfréd Ildefons Schuster

„To, co činí církev a její děti doopravdy velkými, je láska.“ To jsou slova bl. Alfréda Ildefonse Schustera, milánského arcibiskupa, jednoho z nástupců sv. Ambrože či sv. Karla Boromejského, jenž se svým životem zasloužil o pravou velikost církve.

Tento italský blahoslavený se narodil 18. ledna 1880 v Římě. Ano, opravdu italský, nenechte se zmást německy znějícím příjmením – to si do Věčného města přinesl z Bavorska jeho otec Hans, papežský krejčí (šil pro švýcarskou gardu). Po 11 letech Hans Schuster zemřel, ale malý Alfréd nezůstal bez prostředků – proto, že jevil mimořádné nadání pro studium, se o něj postaral baron Pfiffer d'Altshofen, patrně otcův známý, a studia chlapci zaplatil. Ulehčil tím vdově, která mohla snáze obstarávat ostatní polosírotky.

Školu, na které se Alfréd vzdělával, tj. benediktinskou školu u sv. Pavla za hradbami, nemohli ti, kteří o tom rozhodli, vybrat lépe – učil na ní pozdější blahoslavený Placidus Ricardi. Když tento Alfrédův učitel později umíral, dlel u jeho smrtelného lože a pomohl mu připravit se na odchod na onen svět. Ale nepředbihejme.

Alfréd nejprve v roce 1896 vstoupil k benediktinům a s řádovým jménem Ildefons prošel všemi etapami formujícími adepta černého hábitu sv. Benedikta, včetně věčných slibů skládaných roku 1902. O dva roky později pak přijal svátost kněžství.

Řád v něm získal vynikající osobnost, což ostatně dokládá jeho pozdější beatifikace. P. Ildefons byl čtyři roky po kněžském svěcení pověřen vedením noviců v řádovém noviciátu a v roce 1915 se dokonce stal generálním prokurátorem řádu. Již roku 1918 přijal opatskou mitru kláštera sv. Pavla za hradbami a rok nato se stal rektorem papežského východního institutu. Zároveň přednášel teologii, církevní dějiny a liturgii – o ní napsal řadu poutavých pojednání. Jeho jméno rezonovalo i mimo benediktinské struktury, byl např. zván k jednáním o kanonizačních procesech u papežského stolce nebo i k diskusím o otázkách sakrálního umění.

V roce 1929 ocenil Ildefonsovy dosažité zásluhy Pius XI. tím, že jej jmenoval milánským arcibiskupem, což je jedno

z nejdůležitějších postavení v rámci italské církve, a obdařil ho i červeným kardinálským kloboukem.

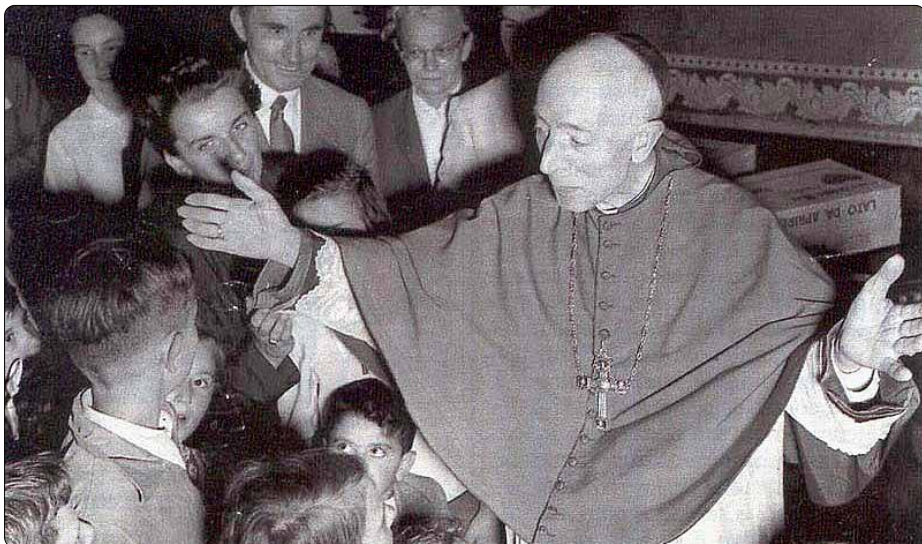
Blahoslavený Alfréd Ildefons kardinál Schuster

S přijetím arcibiskupského pallia upustil P. Schuster ode všech předchozích aktivit, aby se mohl na sto procent věnovat záležitostem své arcidiecéze. Čekalo ho mnoho práce, zvláště pokud vezmeme

v potaz, že v zemi pevně uchopil otěže moci Benito Mussolini. Před jeho fašisty bránil a podporoval Katolickou akci, tj. Piem XI. do života uvedený apoštolát laiků pod vedením místního biskupa. Právě laické věřící všemožně povzbuzoval k větší aktivitě a neuzavírání se do svých domovů, kněze pak nabádal k opravdovosti a činné víře, přesně v duchu slov, která ještě v mládí napsal do dopisu své sestře: „Boží království je v nás a tam, v koutku naší duše, máme prožívat život lásky a víry, jak po tom touží Pán Ježíš.“ Vybudoval i teologický a středoškolský seminář Venegono Inferiore, do něž se později už jako stařec uchýlil, aby zde v ústraní dovršil počet svých dní.

Když byly v Itálii vyhlášeny zákony naměřované proti Židům, ostře je 13. listopadu 1938 z kazatelny odsoudil. Později podobně odsoudil fašistickou ideologii a za války poskytoval pomoc všem, kdo ji potřebovali, nevyjimaje z toho ani režimem pronásledované osoby.

Během samotné války prokázal nejednou obdivuhodnou odvahu. Když například Němci v srpnu roku 1944 popravili skupinku patnácti partyzánů a jejich mrtvá těla pověsili na Piazzale Loreto, osobně napsal německému velvyslanci žádost o sejmutí těl s tím, že jinak to učiní on sám. Je třeba mít úctu k mrtvým tělům,

Blahoslavený Alfréd Ildefons kardinál Schuster během setkání s věřícími

argumentoval. Němci ho pro jistotu nepustili ven z rezidence, tak aspoň pověřil jáhna Giovanniho Barbareschiho, aby těla požehnal. Podobnou motivovanou výzvu dal těm, kteří vyvěsili mrtvoly Mussoliniho, jeho milenky Clary Petacciové a několika fašistických pohlavárů – oděn v kardinálském purpuru prý půjde na Piazzale Loreto a těla mrtvých požehná. Předtím se marně snažil zprostředkovat dohodu mezi Mussolinim a vedením partyzánů, Duce to odmítl.

Po válce arcibiskup Schuster plnil příkazání lásky i jinak: dal postavit třináct

domů pro rodiny a mladé manžele, kteří nejvíce potřebovali střechu nad hlavou. Podporoval rozvoj Mariánské katolické univerzity, později založil i Institut ambroziánského zpěvu a nedlouho před svým odchodem na věčnost ještě Institut Immaculata, jehož posláním byla formace mladých kněží. Právě je vyzýval především ke svatému životu. „*Chci vás poprosit, abyste byli svatí,*“ pravil jim. „*Lidi už nepřítahují naše kázání, ale na svatost ještě slyší, sklánějí se před ní a modlí se. Podle všeho jsou lhostejní k nadpřirozeným skutečnostem a otázkám týkajícím se spásy. Avšak*

pokud se objeví skutečný světec, lhostejno, zda je živý, či mrtvý, následují ho. Vzpomínáte na zástupy, které obklopile rakev otce Orioneho? [viz Světlo 9/2021 – pozn. redakce] *Nikdy nezapomeňte, že ďábel se nebojí našich sportovních bojišť ani kino-sálů, ale bojí se naší svatosti.*“

V letech 1952 až 1953 byl arcibiskup Schuster prvním předsedou Italské biskupské konference, založené 8. ledna 1952 ve Florencii. Zemřel 30. srpna 1954 v semináři ve Venegonu. Blahořečen byl papežem Janem Pavlem II. dne 12. května 1996.

Život v milosti podle Ducha

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ve vztahu k Bohu, aby je odlišili od ostatních čtyř tzv. kardinálních ctností, které tvoří „základní kámen“ dobrého života. Tyto tři ctnosti se přijímají ve křtu a pocházejí od Ducha Svatého. Jak ty teologické, tak kardinální, spojené v mnoha systematických úvahách, vytvořily úžasné sepětí, které je často dáváno do kontrastu se seznamem sedmi hlavních hříchů. Takto definuje působení teologických ctností *Katechismus katolické církve*. „Zakládají, ožívují a charakterizují mravní jednání křesťana. Ony – tyto tři ctnosti – informují a ožívují celý morální život. Tyto ctnosti vlévá Bůh do duší věřících, aby jim umožnil jednat jako jeho děti a zasloužit si věčný život. Tyto tři ctnosti – víra, naděje a láska – jsou zástavou přítomnosti a působení Ducha Svatého ve schopnostech člověka.“ (č. 1813)

Mluvme nyní o riziku: zatímco riziko kardinálních ctností spočívá v tom, že vytvářejí muže a ženy, kteří hrdinně konají dobro, ale zcela osamoceně, izolovaně, velkým darem teologických ctností je existence prožívaná v Duchu Svatém. Křesťan není nikdy sám. Nekoná dobro díky titánskému úsilí osobního nasazení, ale koná dobro, protože jako pokorný učedník kráčí za Místrem Ježíšem. Jde po cestě. Křesťan má teologické ctnosti, které jsou velkým protijedem proti soběstačnosti. Jak často se někteří morálně bezúhonní muži a ženy vystavují riziku, že se v očích těch, kdo je znají, stanou domýšlivými a arogantními! Je to nebezpečí, před kterým nás dobře va-

ruje evangelium, kde Ježíš učedníkům doporučuje: „I vy, až vykonáte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: »Jsmo služebníci neužiteční. Udělali jsme, co jsme měli udělat.«“ (Lk 17,10) Pýcha je jed, je to silný jed: stačí kapka, aby zkazila celý život poznamenaný dobrotou. Člověk může vykonat mnoho dobrých skutků, může sklizeť uznání a chválu, ale pokud to všechno dělal jen pro sebe, pro sebe samého, aby se vyvýšil, může se ještě nazývat ctnostným člověkem? Ne.

Dobro není jen cíl, ale také cesta. Dobro potřebuje mnoho rozvážnosti, mnoho laskavosti. Dobro především potřebuje být zbaveno oné někdy až příliš těžkopádné přítomnosti, kterou je naše „já“. Když je „já“ středem všeho, naše „já“ je středobodem, vše je zničeno. Pokud každý čin, který v životě vykonáme, vykonáváme jen pro

sebe, je tato motivace opravdu tak důležitá? Chudák naše „já“ přebírá vládu nad vším, a tak se rodí pýcha.

K nápravě všech těchto situací, které se někdy stávají bolestnými, velmi pomáhají teologické ctnosti. Zvláště pak v dobách pádů, protože i ti, kdo mají dobré morální úmysly, někdy upadnou. V životě padáme všichni, protože jsme všichni hříšníci. Stejně jako i ti, kdo ctnosti denně praktikují, někdy chybují. Všichni v životě chybujeme: inteligence není vždy jasná, vůle není vždy pevná, vášně nejsou vždy ovládnuty, odvaha ne vždy překoná strach. Otevřeme-li však své srdce Duchu Svatému – vnitřnímu Mistru –, oživi v nás teologické ctnosti: pakliže jsme ztratili důvěru, Bůh nám s mocí Ducha Svatého znovu otevře víru, jsme-li sklíčení, Bůh v nás probudí naději, a je-li naše srdce zatvrzelé, Bůh ho obměkčí svou láskou. Děkuji.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Prohlášení Svatého stolce k zahájení olympiády v Paříži

Svatý stolec vydal 3. srpna 2024 prohlášení, ve kterém se vyjadřuje ke scénám zahajovacího ceremoniálu Olympijských her v Paříži:

„Svatý stolec byl zarmoucen některými scénami během zahajovacího ceremoniálu Olympijských her v Paříži a může se jen připojit k hlasům, které se v posledních dnech ozývají a vyjadřují politování nad urážkou mnoha křesťanů a věřících jiných náboženství.

Na prestižní události, kde se celý svět schází, aby sdílel společné hodnoty, by neměly být přítomny narážky, které zesměšňují náboženské přesvědčení mnoha lidí. Svoboda projevu, která zde zjevně není zpochybnována, je omezena respektem k druhým.“

Zdroj: Vatican.va, www.cirkev.cz

Muž, který ztratil hlavu

V ýkupný záměr Božího příchodu na zem se projevili v mnoha symbolech a obrazech, Jeden z nejvýřečnějších vypráví o tom, co se stalo Janu Křtiteli. I když nehledal pozemské ocenění, dostal ho; vyhledal ho král Herodes Antipas, syn krvežiznivého Heroda, který se pokoušel zničit Ježíšův život, když mu ještě nebyly ani dva roky. „Herodes se Jana bál,“ věděl, že je to „muž spravedlivý a svatý“. Zkažení lidé se bojí dobrých, protože jsou stálou výčitkou jejich svědomí. Bezbožní lidé mají náboženství rádi asi tak jako lva, který je mrtvý či za mřížemi; mají z něho strach, kdyby ožil anebo se utřhl a zaútočil na jejich svědomí.

Herodes byl typem světáků, kteří si rádi zvou „učené muže v talárech“ (jak i Felix poslal pro Pavla). Mají rádi jejich brilantnost, obratnost v řeči, jejich abstraktní moudrost; ale sotva tito muži začnou předkládat Kristovo učení jako učení konkrétní a osobní, propustí je se slovy: „Je to příliš silné“, „Jsi netolerantní“, anebo: „Víš, že se mě vlastně snažíš obrátit?“ Herodes, vždy dychtivý po nových nápadech a vzrušeních, pozval dvůr, aby si vyslechl strhujícího kazatele, který byl v té době právě „v módě“. Jaký text si Jan vybere? Bude mluvit o bratrské lásce (bez Boha Otce), anebo o důležitosti snižovat počet příslušníků armády, anebo o velké potřebě uskuptečnit v Galileji ekonomickou reformu? Jan věděl, že všechna tato témata jsou důležitá, avšak věděl také to, že něco jiného je ještě důležitější, a tak se rozhodl oslovit jejich svědomí.

Herodes se na něho pravděpodobně díval se spokojeným poloúsměvem; Herodias, jeho žena, musela na něho koutkem oka mrknout; ostatní byli zvědaví, ale bez skutečného zájmu. Herodes i Herodias již předtím žili ve svých manželstvích. Herodias byla vdaná za Herodova bratra. To, že žila s Herodem, bylo jedním z oněch odporných, hnisajících nepořádků, které se stávají běžným jevem v národě, v němž začíná rozklad. Rovněž Herodes již byl jednou ženatý, s Aretasovou dcerou, která ho opustila, když si začal s Herodiadou, ženou svého bratra Filipa. Herodias měla se svým předešlým manželem dceru Salome.

Měl-li se ze světského úhlu pohledu Jan něčemu moudře vyhnout, tak to byla tato situace. Ale Jan si umínil líbit se Bohu, a ne lidem, a tak se rozhodl kázat proti požitkářskému způsobu života. Byl příliš čestný, než aby ospravedlnil Herodův hřích, příliš zapálený pro jeho morální zdraví, než aby nechal tuto ránu neošetřenou, příliš milující, než aby myslel na něco jiného než na spásu Herodovy duše.

Jan následoval učení božského Učitele o posvátnosti a nerozlučitelnosti manželství: „Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“ Ťal přímo do živého slovy, která byla jasná, rozhodná a ostrá. Ukázal přitom na Heroda a jeho ženu, sedící na zlatých trůnech, a řekl:

Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra! (Mk 6,18)

Herodiadou to trhlo. Věděla, že Jan tím řekl, že svedla Heroda, jehož měla zcela v moci. Herodovi stačil jediný její pohled. Spíše, než by Jan mohl dokončit další větu, se kolem jeho zápěstí ovinuly železné řetězy a stráže ho tahaly od dvoranů, aby ho uvrhly do temného podzemního žaláře. Kazatel byl uvězněn, avšak jeho slova nikoliv – zůstanou ve svědomí jako ozvěna ještě dlouho potom, co umlčí jeho hlas.

Jana drželi v černém podzemí pevnosti Macherus několik měsíců. Způsobila snad tato vynucená nečinnost, že začal mít pochybnosti o Mesiáši, Božím Beránkovi, o němž kázal? Snad zakolísala

*Onorio Marinari (1627-1715):
Salome s hlavou Jana Křtitele*

jeho víra v temnotě žaláře? Možná netrpklivě toužil po tom, aby Bůh potrestal ty, kteří odmítli přijmout jeho poselství. Ať to bylo jakkoliv:

Zavolal si dva z nich a poslal je k Ježíšovi s otázkou: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ (Lk 7,19)

Znění Janovy otázky naznačovalo, že věřil také ve velký mesiášský příslib i v toho, jemuž adresoval otázku.

Když ji Ježíš uslyšel, neodpověděl na ni příslibem, že Jan bude vysvobozen z vězení, anebo že on sám zničí jeho nepřátele. Ve své odpovědi pouze zdůraznil své dílo uzdravování, utěšování a vyučování.

A tak jim odpověděl:

Jděte, zvěstujte Janovi, co jste viděli a slyšeli: Slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ (Lk 7,22-23)

Bůh a jeho způsoby budou člověka vždy pobuřovat. Chudoba a světská bezvýznamnost Pána byly prvními překážkami pro přijetí jeho evangelia. Tento předsudek povstal z falešné koncepce Boží moci a majestátu, jako by realizace Božích záměrů závisela na prostředcích, jejichž úspěch zaručuje svět. Ve skutečnosti Kristus dával Janovým učedníkům dvojí odpověď, přičemž poukázal na své skutky a slova, na své zázraky a učení. Ježíš nekoná zázraky proto, aby vyvolal údiv; jeho zázraky jsou znamením Božího království spravedlnosti a milosrdenství; a moc, kterou je koná, převyšuje přírodu a ovládá ji. Zejména jeho učení je mimořádným důkazem jeho božství: chudým se hlásá evangelium.

To bylo zvláště důležité, protože chudoba je jen jiným pojmenováním pro lidskou nedokonalost a slabost. Lidé se zdravým tělem a pronikavým intelektem a ti, kdo vlastní hojnost země, již mají svoji odměnu na této zemi; ale chudí a slabí často hladoví a trpí. Kristus říkal, že v nebeském království se bude hlásat evangelium chudým. Bůh má jiný svět, v němž napravuje nedostatky tohoto světa. Zatímco bohatému muži říká, že kvůli Kristu se musí rozdělit o svůj majetek, chce-li vejít do nebe, chudému říká, že jeho slabosti a utrpení, námahy a zklamání sjednocené s křížem mu přinesou pokoj a odměnu.

Když poslové odešli, Pán začal chválit Jana. Jan se narodil proto, aby vydal

o něm svědectví. Nyní Kristus vydává svědectví o Janovi. Odpověděl těm, kteří by odsuzovali Jana za otázku, kterou poslal v hodině zkoušky. Dal do protikladu zástupy, které visely na slovech poslů, se samotným Janem – nestálost zástupu byla stálostí proroka. Nikoliv Jan byl slabý, ale jejich srdce. Nikoliv pochybnosti přiměly Jana poslat posly s otázkou, ani strach z fyzických následků. Pán použil na Janovu obranu tři obrazy. Prvním byl rákos zmítaný větrem při silném toku Jordánu, kde slyšeli Jana kázat; druhým byly jemné šaty těch, co žili v Herodově domě; třetím obrazem bylo znamení z nebe, přičemž se odvolal na všechny lidi, kteří museli projít branami těla, když se narodili.

Když Janovi poslové odešli, začal promlouvat k zástupům o Janovi:

Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo mají skvělý šat a žijí v přepychu, jsou v královských palácích. Nebo co jste vyšli zhlédnout? Proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: „Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.“ Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nikdo není větší než Jan; avšak i ten nejmenší v království Božím jest větší nežli on. (Lk 7,24–28)

Pán se třikrát zeptal: „Na co jste se vyšli podívat?“ Toto byla jejich chyba; vyznávali touhu poznat Boží vůli, ale ve skutečnosti byli upjati na vidění a zážitky, na vychutnávání zázraků a popularitu posla. Vyšli vidět někoho; ne slyšet někoho. Chtěli pouze uspokojit žádostivost očí, a ne následovat Křtiteleovu strídmost a sebezápor. Náš Pán říkal davu, že svatý Jan neposlal svoji otázku z vězení jen proto, že by byl jedním z těch, kdo se starají jen o své tělesné blaho, jak to dělali Herodovi dvořané. Jan nebyl křehkým rákosem, kterým otřeše každý závan potlesku a popularity. Nebojácně přednesl své pokárání, nebyl přísný jen na jiné, ale především na sebe. Mohl žít v královských palácích, a přece se stala jeho domovem poušť. Ve vztahu k Bohu byl prorokem, ba více než prorokem – předchůdcem a zvěstovatelem Mesiáše a Božího Syna.

Existují dva druhy velikosti: světská a nebeská. Pokud by Janova velikost byla pouze světská, žil by v palácích, nosil by pestré šaty a jeho názory by se prav-

děpodobně měnily jako rákos, který by se jednou naklonil k jedné populární filosofii a pak zase k druhé. Avšak jeho velikost byla velikostí Božího řádu a jeho zvláštnost nespočívala v jeho osobnosti, ale v jedinečném poslání, v ohlášení příchodu Božího Beránka.

Po několika měsících přišel čas velikolepých oslav Herodových narozenin. Na tento baltazarský banket byli pozváni všichni Herodovi velmoži a dámy, vojenská posádka a různí příživníci z Galileje. Nadešel večer a hrad byl jemně osvětlen. Tváře byly naličeny, aby v matném světle svíček vypadaly co nejlépe. Zvuk hudby, troubení rohů a hlučná zábava se nesly kamenným hradem Macherus, pronikly až dolů do tmavé kobky, kde byl už deset měsíců vězněn Jan Křtitel. Hosté museli být úplně znuděni; není nic horšího než organizovaná veselost přesytených a otupených lidí.

V tomto prvním nočním klubu křesťanské éry zazněl Herodův hlas, který volal po smyslném tanci k povzbuzení ochablého ducha hostů. Tanečnicí byla Salome, pěkná mladá dcera z prvního manželství královny ženy. Tato dívka, která tancovala v sále na zemi, byla potomkem vznešených Makabejců, ale působením své zvrácené matky byla zcela zkažená. Hosté byly okouzleni a Herodes, jenž hltal očima každý její ladný pohyb, byl brzy tancem rovněž opojen jako vínem. Když se mu pak Salome na závěr vrhla do náručí, vášnivě vykřikl:

„Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám.“ Zavázal se jí přísahou: „Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království.“ (Mk 6,22–23)

Salome nevěděla, co si přát. Proto se obrátila na svoji matku. Herodes již dávno zapomněl na nešťastné kázání Jana Křtitele; ale žena tak snadno nezapomněla. Těch deset měsíců, co Jan neopouštěl vězení, neopouštěl ani duši Herodiady. Znepokojoval ji, rušil ze spánku, trápil její svědomí a sužoval ji ve snech. Nyní si umínila, že se zbaví tohoto představitele Boží morálky a bude moci beztrápně hřešit po celý zbytek svého života. Jedním slovem navždy utiší své svědomí i svědomí svého manžela. Pošeptala svoji odpověď dceři do ucha. Salome se přiblížila k Herodovi. Pronikavá hudba utichla, ticho se rozhostilo nad celým shromáždě-

ním, jídlo ztratilo chuť, ba dokonce i srdce přestala bít, když mladé děvče požádalo Heroda:

Dej mi sem přinést na míse hlavu Jana Křtitele. (Mt 14,8)

Herodes byl kvůli své přísaze zmaten. Přemýšlel nad svojí úctou k prorokovi; ale bál se i popichování a uštěpačných poznámek hostů, kdyby viděli, že nesplnil svůj slib. Nevěrný Bohu, svědomí i sobě, rozhodl se být věrný své opilecké přísaze, protože se nebál žádného zločinu, pouze veřejného mínění. Nejvíce se však třásl před hněvem své druhé ženy.

Herodes zavolal několik otroků. Pochodně vzplály. Nikdo nepromluvil, dokud bylo slyšet sluhly sestupující po schodech níže a níže. Zvuk slábl, potom slyšeli už jen chrastění klíčů ve dveřích cely a vrzání závor. Pár sekund ticha přerušil mrazivý tupý úder a potom pomalé vystupování po schodech, hlasitěji a hlasitěji v rytmu tlukotu jejich srdcí. Sluhové přistoupili k Herodiadě s krvavým darem. Ta poodešla k Salome, která ho přenesla přes taneční sál a na zlatém podnosu podala Herodovi vousatou hlavu ohnivého proroka.

V onu temnou noc na příkaz dítěte cizoložnice zavraždil Herodes Kristova předchůdce.

Po této události byl Herodes mučen strachem, stejně jako byl Nero pronásledován duchem své matky, kterou zavraždil. Císař Caligula nemohl spát, protože ho též trápily tváře jeho obětí. Historik Suetonius poznamenává, že příchod nového dne očekával sedě ve své posteli či na procházce dlouhým sloupřádkem paláce.

Když Herodes později slyšel o Ježíši, myslel si, že jde o Jana Křtitele, který vstal z mrtvých. Herodes nevěřil v posmrtný život; žádný smyslný člověk v něj nevěří. Víra v nesmrtnost snadno umírá v těch, kdo žijí tak, že se nedokáží postavit tváří v tvář perspektivě soudu. Posmrtný život popírá člověk nikoliv způsobem svého uvažování, nýbrž spíše způsobem svého života. Herodes přesvědčil sám sebe, že dveře života se smrti zavírají; ale nyní, když uslyšel Ježíše kázat, začal si myslet, že Jan byl vzkříšen z mrtvých. Skepticismus si nikdy není jistý sám sebou, protože je více postojem k ospravedlnění špatného chování než pevným intelektuálním přesvědčením. Herodes jako saducej odmítl budoucí život; ale přece se bál svého svědomí. Když uslyšel

o divech a Pánových zázracích, „toužil ho vidět“. A uviděl ho. Nepřešly ani dva roky a Pilát poslal Krista k němu:

„Už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak.“ (Lk 23,8)

Herodes nikdy předtím, až do poslední hodiny, neviděl Ježíšovu tvář, nikdy předtím neslyšel jeho hlas. Ale když ho potkal, Pán s ním odmítl hovořit.

Apoštolové, kteří viděli Ježíše hovořit s Mojžíšem a Eliášem, se po proměnění začali vyptávat na Eliáše. Pán jim odpověděl, že Eliáš již mezi nimi byl v duchu, viděli ho přebývat na osamělých místech, oblečeného do velbloudí srsti, žijícího velice skromně. A pak jim znovu postavil před oči kříž. Ukázal jim, že smrt Jana Křtitele byla předobrazem jeho vlastní smrti. Jako lidé viděli Jana, a neuvěřili v něho, neuvěří ani v Ježíše:

Avšak pravím vám, že Eliáš již přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co se jim zlíbilo; tak i Syn člověka bude od nich trpět. (Mt 17,12)

Touto poznámkou o osudu Jana Křtitele předpověděl Pán své vlastní utrpení a smrt. Snažil se, aby si apoštolové zvykli na myšlenku jak umírajícího, tak i vítězného Mesiáše. Lidé byli jako slepi, když nepoznali Křtitele, který přišel v duchu kajícího Eliáše, ale rovněž nepoznají Mesiáše, který přišel vynést jejich hříchy na kříž, aby je vykoupil. Apoštolům řekl, že takovýto osud byl předpovězen Synu člověka:

Jak to však, že je psáno o Synu člověka, že má mnoho vytrpět a být v opovržení? (Mk 9,12)

Žalmy a proroci předpovídali jeho utrpení jako utrpení Syna člověka. Jako Pán nezachránil Jana Křtitele před Herodovou krutostí, nezachránil ani sebe před týměž Herodem. Ohlašovatel mnoho trpěl pro toho, jehož ohlašoval; zvěstovatel trpěl násilí, protože ohlašoval radostnou zvěst. A tak se hora Kalvárie opět podívala, tentokrát přes údolí až k úpatí Hory proměnění. Všechno v Ježíšově životě hovořilo o kříži, včetně Janovy násilné smrti.

Z knihy Fulton J. Sheen: *Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023. Str. 191-201.*

Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Mše svatého Otce Pia (2 - dokončení)

ZAKUSIT TAJEMSTVÍ JEŽÍŠOVY SMRTI

Ježíš, který zjal celou bytost Otce Pia, když se s ním obdivuhodným způsobem spojil, dával s oblibou zakusit ukřižovanému z Gargana tajemství smrti, a to stejným způsobem, jak ON na Kalvárii zpečetil plný radosti svou odevzdanost Otcí. Mezi výrazem něžné lásky a okamžiky kruté bolesti dokonává i Otec Pio v Ježíši obět.

Proč pláčete, otče, když přijímáte svaté přijímání?

O. Pio: Když církev, pokud jde o vtělení, volá: „Nezhrozil ses lůna Panny,“ co máme říct teprve, pokud jde o nás ubohé?!

Trpíte i při svatém přijímání?

O. Pio: Tady je vrchol.

Pokračuje utrpení i po svatém přijímání?

O. Pio: Ano, ale to je utrpení lásky.

Nepotěší vás Ježíš při tomto spojení?

O. Pio: Ano, ale člověk i přes to zůstává dále na kříži.

Kam obrátil Ježíš svůj poslední pohled?

O. Pio: Na svou Matku.

A kam jej obracíte vy?

O. Pio: Na své bratry ve vyhnanství.

„Pak sklonil hlavu a vypustil ducha“, popisuje sv. Jan Ježíšovu smrt. U ukřižovaného z Gargana tomu nemůže být jinak.

Umíráte i vy během mše svaté?

O. Pio: Mystickým způsobem, při svatém přijímání.

Je vaše smrt důsledkem návalu lásky, nebo bolesti?

O. Pio: Obojího, více však lásky.

Při svatém přijímání vytrpíte smrt. Pak už se tedy nenacházíte na oltáři?

O. Pio: Proč? I mrtvý Ježíš byl na Kalvárii.

Řekl jste, otče, že při svatém přijímání umírá obětní dar. Jste pak položen do náruče Svaté Panny?

O. Pio: Do náruče sv. Františka.

Jedna soucitná duše se mylně domnívala, že pokorný Spasitel našel konečně mezi lidmi duši, ve které si může podle libosti odpočinout. Pokorný syn Chudáčka byl jiného názoru.

Uvolňuje Ježíš své údy z kříže, abys mohl u vás odpočinout?

O. Pio: Jsem to já, kdo odpočívá v něm.

Jak velice milujete Ježíše?

O. Pio: Touha je nekonečná, ale v praxi, řekl bych, že láska se rovná nule, a stydím se za to.

Na konci mše svaté četl P. Pio Prolog evangelia sv. Jana s hlubokým pohnutím a planoucí tváří.

Proč pláčete pokaždé, když čtete poslední evangelium?

O. Pio: Když ty to máš za maličkost, že Bůh rozmlouvá s člověkem!

Svatý mnich z Gargana nepřehlédlně eschatologický aspekt Eucharistie.

Proč pláčete obzvláště při poslední větě Janova evangelia „A viděli jsme jeho slávu, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy“?

O. Pio: Zdá se vám to málo? Když již apoštolové viděli svými tělesnými očima tak velkou slávu, jak veliká bude teprve tato sláva, až budeme patřit na Božího Syna, když se nám zjeví v ráji?

Jakým způsobem budeme v nebi spojeni s Ježíšem?

O. Pio: Nu, o tom nám dává představa Eucharistie.

To byla mše Otce Pia. Ale přítomni při ní nebyli pouze lidé.

Je přítomna i Svatá Panna při vaší mši?

O. Pio: Myslíte si, že Matka se nezajímá o svého Syna?

A jsou přítomni andělé?

O. Pio: Celé zástupy.

A co dělají?

O. Pio: Modlí se a milují.

Kdo je oltáři nejbližší?

O. Pio: Celé nebe.

Mše končí. Ale v srdci stigmatizovaného z Gargana zůstala touha zůstat ukřižovaný na oltáři.

Chtěl byste sloužit denně více než jednou mši?

O. Pio: Kdyby to záleželo na mně, nikdy bych nesestupoval z oltáře.

NESU V SOBĚ KRISTOVO UTRPENÍ

Protože neobyčejný liturg nemohl být ustavičně ukřižován na oltáři, proměnil se sám na oltář, na kterém v každém okamžiku zviditelňoval Kristovo umučení.

Řekl jste mi, že nosíte oltář stále s sebou.

O. Pio: Ano, protože se potvrzují apoštolova slova: „Nesu v sobě Kristovo utrpení“; „Jsem spolu ukřižován“; „Trestám své tělo a podrobuji v služebnost“.

Právem tedy říkám, že v našem středu se pohybuje ukřižovaný Ježíš! Ustavičně prožíváte celé Ježíšovo umučení!

O. Pio: Ano – pro jeho dobrotu a dopuštění, pokud je to lidskému tvoru možné.

A jak můžete s tolika bolestmi pracovat?

O. Pio: Nacházím svůj klid na kříži.

„Dej mi oltář jako tvůj kříž“, prosil P. Pio Pána. Modlitba byla zcela vyslyšena, protože v minulosti nikdo takovou ze srdce vycházející, vážně míněnou modlitbu nevyslovil. Oltář, který božský Umělec zhotovil, byl skutečně krásný, neporovnatelně krásný. Za dvě

tisíceletí křesťanství neviděli jsme podobné postavy. Byl absolutním způsobem tím nejlepším. Ježíš tím byl velice dojat, protože to byl první oltář, který tak obdivuhodně zobrazoval jeho vlastní oltář. Na tomto oltáři nechtěl Ukřižovaný z Kalvárie postavit svůj vlastní kříž, nýbrž přibil na něj ukřižovaného Otce Pia podle svého obrazu a podobenství.

A nyní ještě slovo pro nás:

O. Pio: Mše! Zeptejte se anděla, co je to mše, a on vám podle pravdy odpoví: Rozumím, co to je a proč se koná, ale nechápu, jakou má cenu. Anděl, tisíc andělů, všichni andělé a svatí v nebi to vědí a myslí si to. A ty, kterému byl darován její užitek, nechceš o tom přemýšlet?

Když jsi na mši svaté, soustřeď se zcela na tajemství, které se odehrává před tvými očima. Vykoupení tvé duše a smíření s Bohem.

Miluje Bůh tuto oběť, otče?

O. Pio: Ano, protože v ní znovu zrodil svět.

Jakou slávu vzdává mše Bohu?

O. Pio: Nekonečné oslavení.

Co musíme dělat během mše svaté?

O. Pio: Spolupřít a milovat.

Jak máme být přítomni mši svaté?

O. Pio: Jako jí byly přítomny Svatá Panna a svaté ženy. Jako byl přítomen sv. Jan eucharistické oběti a krvavé oběti na kříži.

Jaký užitek získáváme, když jsme na mši svaté?

O. Pio: To se nedá vypočítat. Poznáte to až v nebi.

ZÁVĚR

V novém nebi a v nové zemi, kterou sv. Jan ohlašuje na konec časů, bude také nové svaté město Jeruzalém, které sestoupí z nebe jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. To je nový Boží stánek mezi lidmi: Bůh bude bydlet uprostřed svého lidu. Nový Jeruzalém, říká prorok z ostrova Patmos, nepotřebuje slunce ani měsíc, protože bude ozářen Boží slávou. Vyvolení, kteří budou kráčet v tomto světle, budou se pohybovat se jménem Beránkovým napsaným na čele.

Uvidíme vás, otče, v nebi jako ukřižovaného?

O. Pio: K vaší větší slávě.

Z UVK 3-4/2001 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice u Kojetína Vás co nejsrdečněji zve na
NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN
konané **v pátek 25. října 2024 od 21.00 hod. za účasti Mons. Antonína Baslera.**

Úmysly procesí: za odčinění urážek způsobených Trojjedinému Bohu a Panně Marii; za ochranu rodiny a manželství jako svazku muže a ženy; za odčinění hříchu potratu a návrat lidstva k Božím přikázáním; za svatost kněží a zachování pravé katolické víry; za pokoj a mír v lidských srdcích a na celém světě.

ORGANIZACE POUTĚ: 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** (hlavní celebrant Mons. Antonín Basler) • po skončení mše svaté bude následovat odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod. Na Svatý Hostýn je vyveze autobus před zahájením procesí.

Pro ty, co budou chtít vzdát úctu svátostnému Ježíši – nezapomeňte si vzít podložky pod kolena... Po svatém přijímání se opět pomodlíme modlitbou Svatého otce Benedikta XVI. k Pražskému Jezulátku – vezměte si z domova obrázky Jezulátka s modlitbou.

Autobus pro poutníky **zastavuje na těchto místech:** KOJETÍN – od kostela Panny Marie v 19.45 hod. • KROMĚŘÍŽ – od kostela sv. Jana ve 20.00 hod. • HULÍN – autobusová zastávka na nám. Míru ve 20.15 hod. • HOLEŠOV – autobusové nádraží ve 20.30 hod. Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět. Zájem o autobus je nutné předem nahlásit na telefon: 606 484 928.

Informace také na www.veceradlo.cz. Těšíme se na Vás!

Mirjam Baouardy – patronka míru pro Svatou zemi

Více než kdy jindy jsou dnes platná slova Martina Luthera Kinga pro těžce zkoušenou Svatou zemi:

„Nenávist nemůže vyhnat nenávist, toho je schopná jenom láska.“

Že budoucnost nepatří teroru, ale důvěře – takové stanovisko zastávala také Mirjam Baouardy.

Tato řeholnice, svatořečená papežem Františkem v roce 2015, se svým životem stala patronkou míru pro Svatou zemi.

Kým bylo toto „Malé Nic“, jak sama sebe Mirjam ráda nazývala?

Mirjam Baouardy se narodila 5. ledna 1846 v Abelínu (25 km od Nazareta) v Galileji ve Svaté zemi. Mirjamina rodina pocházela z Damašku a patřila ke sjednocenému řecko-melchitskému vyznání. Její rodiče měli před Mirjamou už dvanáct synů, kteří ale všichni velmi mladí zemřeli.

Po jedné pouti do Betléma a modlitbách k Panně Marii tam přišla na svět Mirjam. Proto také bývá nazývána Mirjam z Betléma. Už za tři roky však její rodiče zemřeli. Předtím ale dostala ještě jednoho malého bratříčka. Po smrti svých rodičů byla Mirjam vychovávána svým strýcem.

Už v sedmi letech měla Mirjam velké přání přijmout svatou Eucharistii. Její zpovědník ji utěšoval a říkával jí vždycky ve zpovědi, že ji přijme „o něco později“.

Když jednou zapomněl jí toto říci, myslela si Mirjam, že dostala svolení k prvnímu přijímání. Dostala Eucharistii a viděla, jak se jí Ježíš daroval v podobě divukrásného chlapce. Dostala potom také od kněze svolení chodit ke svatému přijímání. V osmi letech se Mirjam a její strýc přestěhovali do Egypta. Bydleli několik roků v Alexandrii. Krátce před třináctými narozeninami byla svým strýcem bez svého souhlasu zasnoubena s bratrem své tety. Mirjam ale chtěla zůstat pannou a prohlásila krátce před plánovanou svatbou, že se nechce vdávat. Ostříhala si svoje dlouhé vlasy a vrátila dary pro nevěstu, které už dostala. Strýc tím byl velmi rozhněván. Zbil jí a zacházel s ní jako s otrokyní. Její zpovědník jí odepřel Eucharistii, protože byla strýci neposlušná.

Mirjam potom chtěla odejít ke svému bratru do Nazareta. Nejdříve uprchla k jednomu dřívějšímu sluhovi jejich rodiny, který chtěl cestovat do Nazareta. Ten byl muslim a chtěl Mirjam obrátit na islám. Odmltla to však a přihlásila se před ním ke Kristu. „Já abych byla muslimka? Ne, nikdy! Já jsem dcera katolické, apoš-

tolské a římské církve a doufám, že s milostí Boží zůstanu až do smrti ve svém náboženství, které je jediné pravé.“

Onen muslim byl tímto vyznáním tak rozružen, že jí svou křivou šavlí prořízl hrdlo. Ona ale přežila tento pokus o vraždu. Jizva 1 cm široká a 10 cm dlouhá z tohoto řezu jí však zůstala po celý život. Chyběly jí pak také dva prstence průdušnice.

Jeden nevěřící lékař, který Mirjam později ošetřoval, řekl, že vlastně není možné přežít takové zranění. Mirjam se svěříla, že při tomto útoku skutečně zemřela. „Byla jsem v nebi. Matka Boží, andělé a svatí mě přijímali s velkou dobrotou a já jsem u nich viděla své rodiče. Také jsem mohla vidět zářící trůn Nejsvětější Trojice a Ježíše v jeho lidské podobě. Tu mi někdo řekl: »Ty jsi panna, to je pravda, ale tvoje kniha není ještě uzavřena.«“ Po těchto slovech procitla Mirjam v jeskyni a byla u ní řeholnice ve světlemodrém oděvu. Tajemná ošetřovatelka mluvila velmi málo a projevovala se jako mimořádně jemnocitná. Po několika týdnech péče řekla Mirjam: „Ty půjdeš do Francie, staneš se karmelitkou a zemřeš v Betlémě.“

Potom dopravila Mirjam do jednoho františkánského kláštera ke zpovědníkovi. Když Mirjam opustila zpovědnici, „ta paní“ už tam nebyla. V roce 1875 vyprávěla svému duchovnímu otci, P. Estra-

demu: „Teď už vím, že ta řeholnice, která mě po mém martyriu ošetřovala, byla Matka Boží.“ Po tomto zážitku pracovala Mirjam jako služebná v Bejrútu. V 18 letech dostala nabídku od jedné paní, aby pracovala v Marseille ve Francii. Krátce po svém příchodu přijala Mirjam svatou Eucharistii, poté upadla do čtyřdenní extáze. Pak byla přijata do postulátu josefských sester.

Ve 20 letech dostala rány Kristovy. Řeholní společenství se rozdělovalo v názorech na Mirjam. Bylo jí bráněno v přijetí do noviciátu. Potom ji poslala představená, která byla přesvědčena o opravdovosti jejího náboženského života, ke karmelitkám do Pau, tam přišla v roce 1867. Dostala jméno „Mirjam od Ježíše Ukřižovaného“ a byla poslána na několik let do Indie na misie. V roce 1872 se vrátila zpátky do Francie.

(Kathpedia)

Dlouhá cesta

Když 15. června 1867 překročila práh Karmelu, cítila takovou radost, že spontánně brala sestry za ruku a políbila je, jak je obvyklé ve Svaté zemi o velkých svátcích. Od té doby se jmenovala sestra Mirjam od Ježíše Ukřižovaného, – jméno, které se mělo stát jejím životním programem. Postupně se začalo proslýchat, že Mirjam je Bohem mimořádně omilostněné dítě Boží. Přes své rány, které jí „Velmi Milovaný“ daroval, aby se mu stala ještě podobnější, byla si stále více vědoma své bída. Velice trpěla tím, že nedokázala zkrotit svůj orientální temperament, když někdy v době mlčení z radosti hlasitě zpívala, a nejednou zpozorovala, jak ruší svatý klid kláštera.

Stále znovu se stávaly v životě Mirjam podivuhodné věci. Upadala stále znovu do extáze, vznášela se často nad podlahou. Měla schopnost bilokace. Kromě toho měla četná vidění a prorokovala.

Odvážný projekt v Betlémě

Na přelomu let 1872/73 sdělila Mirjam své představené, že Pán si přeje mít Karmel v Betlémě. Právem reagovali její představení nejdříve poněkud zdrženlivě. Ale také zde našel Pán cesty, aby uskutetnil svůj projekt.

Počátkem roku 1874 poznala Mirjam Bertu Dartigauxovou, jedinou dceru policejního prezidenta z Pau. Ta velkoryse poskytla celý svůj majetek pro založení Karmelu v Betlémě.

V roce 1874 opustila Mirjam Francii navždy a odešla do Betléma, kde podle přání Spasitele založila karmelitánský klášter. Mirjam měla vizi, jak by měl klášter vypadat, a stala se prakticky architektkou.

Protože Mirjam byla jediná v klášteře, která znala arabštinu, předali jí dozor nad stavebními pracemi. Přijímala dodavatele, pobízela zedníky a kameníky, usmířovala v názorových rozporech a měla první slovo, když odhalila podvody. Zakusila přitom, že se člověk z lásky k Bohu může „zahrabat“ do vápna a písku.

Znovuobjevení dávno zapomenutých Emauz

Posvěcení Karmelu se událo 25. listopadu 1876. A již tenkrát upozornil Pán „Malé Nic“, že také v Nazaretě by měl vzniknout další karmelitánský klášter. Dne 10. května 1878 se vydala Mirjam s některými sestrami na cestu. V Latrunu zastavil kočár u jedné noclehárny. Poháněna vnitřním vnuknutím, opustila Mirjam hostinec a pospíchala přes pole směrem k opuštěné zřícenině. Několik kroků před ní zastavila a zvolala ve velkém vnitřním pohnutí a s jistotou: „Tady je opravdu to místo, kde náš Pán se svými učedníky v Emauzích pojedl.“ Pozemek koupila o rok později Berta Dartigauxová a předala karmelitkám v Betlémě jako dar. Následovalo také založení řádu v Nazaretě. Mirjam stále pomáhala s pracemi.

Dne 22. srpna 1878 vlekla Mirjam po úzké stezce na stavenišť dvě nádoby vody pro dělníky. Tehdy ji opustily síly. Spadla na truhlík s muškáty a zlomila si levou ruku. K sestrám, které přispěchaly, řekla s určitostí: „Jsem na cestě k nebi. Zemřu.“

Dne 24. srpna se jí začala šířit na ramenou a na krku sněž v ráně. V horečce opakovala slova žalmu: „Jak žizní laň

po čerstvých pramenech, tak žizní moje duše po Tobě.“ Nebyla to zlomená ruka, která jí vzala život, bylo to srdce, které toužilo po Milovaném.

Vypadalo to, že nadešel její konec. Ráno 27. srpna 1878 ještě jednou procitla. „Ó milosrdenství!“ To byla její poslední slova předtím, než zemřela.

Když papež Jan Pavel II. dne 13. listopadu 1983 ve svatopetrském dómě v Římě tuto malou karmelitku prohlásil za patronku míru pro Blízký východ, netušil snad ještě, jak důležitou se stane právě dnes pro Svatou zemi. „V této zemi jsou po desetiletí v boji dva národy, stále ještě v rozhořčeném protikladu. Každý z těchto obou národů má své vlastní dějiny, svoji vlastní tradici, svůj vlastní osud. A to velmi ztěžuje urovnání konfliktu... Prosme spolu se žalmistou novou světicí, aby Pán zajistil mír její zemi. Vyproste mír pro Jeruzalém!“

*Dr. Karl-Heinz Fleckenstein
Z Leben 179 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Karl-Heinz Fleckenstein, narozený v Krombachu u Aschaffenburgu, studoval katolickou teologii ve Würzburgu a Mnichově a pracoval jako šéfredaktor německého vydání měsíčníku *Neue Stadt*. V roce 1981 přesídlil do Jeruzaléma.

Absolvoval odborné studium biblické teologie a křesťanské archeologie na institutu Studium Biblicum Franciscanum v Jeruzalémě a získal tam licenciát. Po své dizertaci v biblické teologii v Římě pracoval jako svobodný spisovatel, žurnalista a průvodce turistů, jakož i hlavní koordinátor a archeolog (2000–2005) archeologického projektu *Emauzy - Nikopolis*.

Louisa Fleckensteinová pochází z Jeruzaléma. Studovala angličtinu, francouzštinu a italštinu ve Florencii. Je diplomovanou průvodkyní turistů. V roce 1981 se provdala za Karla-Heinze Fleckensteina. Mají tři dospělé děti. Na institutu Studium Biblicum Franciscanum studovala biblický zeměpis a archeologii. V letech 2001–2005 pracovala se svým manželem jako koordinátorka a archeoložka na projektu *Emauzy - Nikopolis*.

OBLÍBENÁ MIRJAMINA MODLITBA

Během rozjímání v květnu 1869 jí byla vnuknuta tato modlitba:

*Ó Duchu Svatý, rozněť mě.
Ó Boží lásko, stravuj mě,
veď mne cestou pravdy.
Maria, Matko, pohleď na mne,
se svým Ježíšem mi požehnej,
chraň mne přede vším zklamáním
a přede vším nebezpečím,
ochraňuj mne ode všeho zlého.*

* * *

Další modlitba Mirjam

*Pane Ježíši Kriste,
v mlčení tohoto probouzejícího se rána
přicházím k Tobě a prosím Tě
o pokoru a důvěru,
o Tvůj mír, Tvoji moudrost, Tvoji sílu.
Dej, abych dnes na svět hleděla
očima plnými lásky.
Dej mi pochopit, že všechna krása
církve vyvěrá z Tvého kříže.
Dej, abych přijímala svého bližního
jako člověka,
kterého chceš milovat skrze mne.
Dej mi ochotu,
abych mu sloužila odevzdaně
a abych rozvinula všechno dobro,
které jsi vložil do něho.
Moje slova ať vyznačují vlídnost
a celé moje chování ať dává mír.
Ať jenom ty myšlenky,
které šíří požehnání,
zůstanou v mém duchu.
Zavři moje uši před každým
zlovolným slovem
a každou zlomyslnou kritikou.
Kež můj jazyk slouží jenom k tomu,
aby vyzvedal dobro.
Především ale učiň, Pane,
abych byla plná radosti a přízně,
aby všichni, které potkám,
cítili Tvoji přítomnost a Tvoji lásku.
Obleč mne leskem své dobroty
a své krásy,
abych Tě zvěstovala v průběhu
tohoto dne.
Amen.*

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (1)

Útlá kniha vypráví příběh Jana Berchmanse, mladého belgického jezuita, který žil v 17. století a byl známý svou zbožností, pokorou i oddaností ve víře.

Příběh nadaného studenta provede čtenáře jeho životem od dětství v Belgii až po smrt v jezuitském ústavu v Římě. Poznáme Janovu velkou oddanost k Panně Marii a též jeho duchovní cestu.

Jan Berchmans zemřel ve 22 letech, ale jeho život měl hluboký vliv na všechny, kteří ho poznali. Katolickou církví byl prohlášen za svatého v roce 1888 a současně byl prohlášen za patrona mládeže.

Život svatého Jana Berchmanse je fascinujícím pohledem na život mladého muže, plného velké víry a oddanosti.

Předmluva

Milý čtenáři,

předkládáme ti životopis mladého světce Jana Berchmanse, který je nejen hodný obdivu, ale i následování. Přitom svatý Jan Berchmans neučinil ve svém životě nic mimořádného.

Jan byl velký v tom, že všechny své obyčejné, drobné povinnosti konal s mimořádnou horlivostí. Tím jasně ukázal, že svatost života nespočívá v nevědných a výjimečných skutečích, ale ve velké horlivosti.

Jan sice pocházel z chudé rodiny, ale zato měl nemírně bohatý duchovní život. Od dětství byl velmi zbožný, zvláště vynikal velkou eucharistickou a mariánskou úctou a také ministroval. Denně se modlil růženec, mariánský žaltář svatého Bonaventury a křížovou cestu. Jeho hlavním vzorem byl svatý Alois Gonzaga.

Není divu, že při takové zbožnosti vedla Janova cesta do jezuitského řádu, ačkoli mu rodiče zpočátku - podobně jako svatému Aloisovi - bránili stát se řeholníkem.

Svatý Jan Berchmans žil velmi asketických způsobem, mezi jeho nejhlavnější zájmy patřilo studium. Snažil se o pokorný, obyčejný život, zachovávaní věrnosti v maličkostech a co nejpřesnější dodržování rádoých povinností, jak potvrzuje jeho výrok:

**„Moje pokání je vést obyčejný život.
(...) Budu věnovat pozornost i tomu
nejmenšímu Božímu vnučnutí.“**

I když je svatý Jan Berchmans patronem mládeže a je zvykem nazývat ho „druhý svatý Alois“, neměli by na něj zapomínat ani dospělí - rodiče či vychovatelé, kterým leží na srdci šťastná budoucnost dětí.

I. Ve světě

1. V rodině

Rodný dům

Ten, kdo se vydá do Belgie a navštíví v provincii Jižní Brabantsko městečko Diest a zajde do uličky Sint-Jan Berchmansstraat 24, spatří neobyčejný tříposchodový dům, v němž se nachází muzeum svatého Jana Berchmanse.

Nad bránou ve výklenku se nachází prostá socha svatého mladíka v kněžském oděvu, se zbožným pohledem, který drží v sepjatých rukou knížku, křížek a růženec.

Kdysi se nad bránou domu třpytil pozlacený měsíc, proto ho lidé nazvali domem „U zlatého měsíce“. Není pozoruhodné, že krátce před narozením svatého mládence přejmenovali dům „U zlatého slunce“? Anebo chtěla Boží prozřetelnost tyto lidi upozornit, že v tomto domě se zjeví slunce, které svým světlem ozáří celý svět?

Rodiče

Rodiče svatého Jana Berchmanse nepatřili do vyšší bohaté vrstvy, ačkoli oba pocházeli ze šlechtických rodin. Navzdory tomu byli chudí a zůstali tak po celý svůj život.

Otec Karel chodil do školy, ale dlouho se nevzdělával. Calvinisté se postavili proti katolické vládě a vypukla revoluce, kvůli níž mnohé katolické rodiny zchudly. Postihlo to i rodinu Berchmansovu a mladý Karel už nemohl dále chodit do školy. Musel se vyučit řemeslu, a tak se syn a vnuček měšťanů, radních města Diest, stal obuvníkem. Ale ani navzdory tomu neztratil u svých spoluobčanů vážnost, dokonce mu byly svěřeny městské úřady.

Svatý Jan Berchmans

Jeho manželka Alžběta van de Hove pocházela z ještě významnější rodiny, jejími pokrevními příbuznými byli i jeden kardinál a polní maršál. Alžbětiny sestry se vdaly za bohaté a uznávané muže, proto jí rodiče sňatek s chudým obuvníkem Karlem neschvalovali.

Paradoxně se nakonec jméno Berchmans stalo po celém světě slavnější, než jsou jména jejich bohatých příbuzných. Jan Berchmans je umístěn na oltářích a spolu se svatým Aloisem, synem hraběte z Castiglione, je dáván za vzor mládeže.

Milé dítě

Jan Berchmans se narodil 13. března 1599. Hned druhý den ho přinesli do kostela, aby byl pokřtěn. Na matčinu prosbu mu dali jméno Jan a dítě velmi brzo dokázalo, že je tohoto jména hodno.

Jeho známí o něm vyprávěli, že Jan byl už jako malý chlapec klidný a trpělivý. „Všichni, kdo ho viděli, se divili.“ Zdálo se, že nemá ani běžné dětské projevy.

Na rtech mu stále pohrával úsměv a nikdy ho nebylo slyšet plakat - ani tehdy, když onemocněl spalničkami, které mu zohydily tvář a tělo. Právě tyto šťastné přirozené vlastnosti tvořily půdu, ze které později vyrostly voňavé květy ctností. Bylo to zásluhou především péče zbožných rodičů.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Kostel byl prvním místem, kam se Janova matka vydala po jeho narození. Děkovala Bohu za milosti, které dostala, a prosila o nové nejen pro sebe, ale i pro svého syna. Potom poklekla před oltářem Panny Marie. Dobře věděla, že tyto milosti jí vyprosila Matka Boží, a proto skrze Pannu Marii obětovala Bohu svého syna. Panna Maria měla být dítěti odted' patronkou a nebeskou Matkou. Není divu, že od tak zbožné matky sálo dítě lásku k Bohu a Panně Marii už zároveň s mateřským mlékem.

První slova, která se Jan v matčině naučil, byla nejsvětější jména Ježíš a Maria. A první místo, kam ho rodiče zavedli, byl Boží dům.

Andělíček

„Člověk se mohl jen radovat a povzbudit, když viděl Jana s rodiči v kostele. Klečel tam jako andělíček se sepnutými rukama, očka upíral na oltář a vroucně, z hloubky svého srdce se modlil bez toho, že by se nechal vyrušit,“ jak vzpomínají svědci.

Jako magnet přitahuje k sobě vše, co je železné, tak přitahoval Bůh k sobě Janovo srdce. Často ho potom viděli modlit se buď růženec nebo jiné modlitby.

Jeho rodiče vzpomínali, že nikdy nebylo nutné ho napomínat nebo kárat, neboť už dopředu se snažil udělat vše, o čem věděl, že se rodičům líbí. Bůh ho proto už zde na zemi obdařil velkými milostmi a dary. Na jeho hezké tváři se odrážela spokojenost a veselost srdce, což mělo zase vliv na jeho chování.

Pro tyto jeho vlastnosti ho nejedna rodina chtěla přijmout do své blízkosti, aby byl příkladem jejich dětem. Rodiče však nepovolili. Jana měli jako největší poklad a také se ho nechtěli vzdát proto, že potřebovali doma pomocníka. Po Janovi se narodily ještě dvě děti – syn Adrian a dcera Marie – a Jan si s nimi nejen hrál, ale doma je učil, ochraňoval a modlil se s nimi.

2. Žák

Příkladný chlapec

Malý Jan povyrosl, a ačkoli v té době nebyla školní docházka povinná, dali ho jeho rodiče do školy. Nemuseli, vždyť Jan jim byl dobrým pomocníkem při vý-

nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus (jedná) s církví, protože jsme údy jeho těla. „Proto opustí člověk otce i matku a připojí se ke své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.“ Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.

Evangelium – Jan 6,60–69

Mnoho z Ježíšových učedníků řeklo: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vy-

chovět mladších sourozenců, chtěli mu však odplatit jeho dobrotu a lásku i poslušnost vůči nim.

Jan se dostal do rukou dobrého učitele, který kromě vzdělání nezanedbával ani náboženský život. Tento učitel o svém žákovi později řekl: „Jan není takový jako jiné děti, jednou spokojený, jindy nespokojený, pozorný, či naopak nepozorný nebo roztržitý. On je vždy bedlivý, skromný a tichý. A také velmi poslušný, že ho můžu dát ostatním žákům za příklad. Nedělá mi starosti, jeho pokroky jsou hodné obdivu.“

I když byl Jan vzorem pro jiné, nebyl zakřiknutý ani utlačovaný v koutě, rád se se svými spolužáky bavil. Nevinná a mírná zábava se neprotiví Bohu, líbí se mu, když se zabavíme, vždyť „potřebujeme na chvíli vypnout“, abychom měli dostatek sil na vážnější práci. A Jan, i když byl živý chlapec a vesele si hrával se spolužáky, nikdy nepřekročil hranice. Nesnížil se k hádkám či šarvátkám, naopak při každé hře byl vůči kamarádům nesmírně laskavý a trochu zdrženlivý.

Tajemství následování

Jednou, když se vrátil domů ze školy, našel dveře domu zamčené. Klepal, ale nikdo mu neotevřel. Jan nezpánikařil, klidně odešel do kostela, tam si klekl před oltář Matky Boží a modlil se růženec.

V domácnosti Karla a Alžběty žila i babička, prostá a zbožná duše, která chtěla synovi a jeho manželce pomoci při výchově vnoučat nejen hmotně, ale především duševně. Mezi úkoly, jichž se v domě zhos-

stupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

tila, bylo každodenní ranní buzení dětí. Nežřidka se stalo, že když přišla vzbudit Jana, aby přišel včas do školy, nenašla ho v posteli. Nebylo to nic výjimečného, neboť věděla, že Jan už je se svými rodiči a pomáhá jim.

Jednou vstal Jan ještě dříve než obvykle a vytratil se z domu. Když se za půl hodiny vrátil, babička se ho zeptala: „Jane, proč jsi odešel z domu tak brzy, kde jsi byl?“

Jan se začervenal: „Babi, asi jsem měl říct, kam jdu. Víš, že se ve škole musím usilovně učit a potřebuji pomoc z nebe. Když mě maminka bere v neděli do kostela, vždy mi připomíná, že se musím hodně modlit a často chodit na mši svatou, aby nám Bůh požehnal. Rozhodl jsem se, že odted' budu chodit každé ráno do kostela a ministrvat.“ Tehdy měl pouhých sedm let.

Co máme nyní na něm více obdivovat? Jeho moudrost v tak mladém věku, či spolupráci s Boží milostí? Pomoci nám může staré latinské přísloví: *Non scholae, sed vitae discimus* – Ne pro školu, ale pro život se učíme.

Horlivý žák Jan se brzy naučil číst, a sotva poznal všechna písmenka, už sahal po užitečných knihách. Využil každou volnou chvíli k četbě a potom poznatky vyprávěl ostatním, aby je povzbudil.

(Pokračování příště)

Podle knihy Koloman Grieger S. J.:
Svätý Jan Berchmans S. J. Vzor mládeže.
Vydal Posol Božského Srdce Ježíšovoho.

Trnava, 1929

Upravila Silvia Koscelanská-Hajdučeková
Překlad -jk- (Redakčně upraveno)

Pondělí 26. 8. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jan Royt – prorektor Univerzity Karlovy a ikonograf a historik umění **7:00** Kmočhův Kolín 2019: Dechová hudba Mistříňanka – 2. část **7:30** Svět – Neobyčejné ženy **8:00** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Jelínkem: Gama astronomie **8:40** Kaplani naděje: P. Jiří Barhoň **9:05** Dotyky múzy **9:35** Outdoor Films s Lukášem Jasenským: Horolezec s otevřeným srdcem pro druhé **11:00** Železné hory **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Flešbky – Godzone podcast: Dano Launer – Po první jízdě sanitkou jsem se roztrásl **13:20** Kouzlo Vysoké nad Kysou **14:00** Za obzorem: Akordeonistka Marcela Kysová-Halmová **14:39** Setkání: Pavla Lowentalová **14:50** Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o oduznání Mnichova z vojenského pohledu **16:00** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **16:25** Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebami **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Abraham **18:12** V pohorách po horách: Bílá skála – Jizerské hory **18:20** Quanti Minoris na Mohelnickém dostavníku **18:40** Kambodža – Zmrzačený Kristus **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest: Marcela Červenková, maminka na plný úvazek **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl): S Danielem Rausem **21:20** V pohorách po horách: Velký Blaník **21:30** Za obzorem: Akordeonistka Marcela Kysová-Halmová **22:05** Benefiční koncert pro neziskovou organizaci Na počátku: Brno, KD Rubín **0:10** Stano Lajda, žilinský výtvarník **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 8. 2024

6:05 Biblická studna: S Viktorem Berem **7:10** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:50** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **9:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh 60 km: Okolo Vranovské přehrady [P] **9:20** Jan Bula – Mučednická smrt a proces blahověnění **9:40** Hráti si dovoleno **10:00** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Zůstaňte v mé lásce **10:50** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **11:20** Dobro očima zalitými povzdechnutím – DOZP Slatinice **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **12:30** V pohorách po horách: Babky v západních Tatrách **12:40** Cvrlikání (99. díl): Zdeněk Vřešťál **14:00** Za obzorem: Projekt HledamBoha.cz **14:35** Můj chrám: Kostel svatého Klimenta v Praze a Alena Anne-Marie Nedoma **14:55** Světla a stíny baroka **16:00** Muzikanti, hrajte: Nivnička **17:05** Pěšák Boží **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Sodoma a Gomora **18:10** Bratr oheň: Vánoce v Grecciu **18:40** Mladí salesiánské misionáře 2016 – Nový Zéland **18:50** Turiec, region magických vod **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Petr Fiala **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **21:05** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **21:25** Za obzorem: Projekt HledamBoha.cz **22:00** Má vlast: Dubí u Teplíc **23:10** S chutí přes práh: Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul **23:30** Tiché hrozby – Mizející půda **0:00** Vezmi a čti: Červen 2024 **0:15** Příběhy psané životem: Domácí násilí **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 8. 2024

6:05 Cesta k andělům: Jáchym Jaroslav Šimek OPræm – premonstrát **7:00** Petrkov 13 **7:45** Noční univerzita: plk. PhDr. Eduard Stehlík – Snahy o oduznání Mnichova z vojenského pohledu **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Romové v Unii, Romové na Moravě **10:15** Jak potkávat svět: Se Spirituál Kvintetem **11:25** Kaplani naděje: Michal Hrnčíarik **11:40** Přejeme

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpěváci: MFF Strážnice 2022 **14:25** Za obzorem: Slovanská archeologie, archeologický průzkum **15:05** Jaroslav Martinásek **16:05** Outdoor Films s Lubomírem Pavelčákem: Fotografování je jeho vášně **17:30** Okřídlení sousedé: Ptáci a skla **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Abraháмова oběť **18:10** Strýček Emu: Prázdniny **18:25** Dokořán: S Petrou Burianovou **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:25** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – Třebíč **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku: Letní speciál č. 2 [L] **21:40** Za obzorem: Slovanská archeologie, archeologický průzkum **22:20** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Boží radost v nás **23:10** Tíha oběti **0:10** Sýrie – Není to konec **0:40** Generální audience papeže Františka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 8. 2024

6:05 Biblická studna: S Petrem Augustinem Benešem **7:05** Absolventi: Emil Farbiak **7:35** Toto je tá cesta **9:05** 35 let Cyrilometodějských dní v Terchovce **9:30** Mariánské korunovače v dějinách **9:55** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **10:10** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst! **10:25** Obchod s migranty **10:55** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **11:10** Dobrá obec Dobrá **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **12:30** Koncert slovenského sboru Lúčna: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: Vláda Sojka, fermentování potravin **14:35** Chorvatsko – Moje modliteb **15:05** Outdoor Films se Stanislavem Najrtem: Vysokohorské ultramaratóny **16:40** Flešbky – Godzone podcast: Simona Magušinová – Mám krabice plné písní, které ještě nikdo neslyšel **17:10** Můj chrám: Pavla Golasowská, kostel Božho Těla v Gutech **17:25** Familie Korbel – Příběh z druhé strany **17:40** ARTBITR se Samem Childersem (76. díl): Rozhovor se slavným kazatelem **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Ezau a Jakub **18:15** Dětský folklórní festival Zdola ponickýho mlyna [P] **19:00** Strípy z ostravské archeologie: Hulvácký poklad **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání: Štěpán Rak **21:15** V pohorách po horách: Kriváň **21:30** Za obzorem: Vláda Sojka, fermentování potravin **22:05** Dobrodružství před kamerou **23:40** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **0:05** Varšava 1943–1944: Boj za svobodu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 30. 8. 2024

6:05 Cesta k andělům: Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – I. část **6:55** Od nyníška po tvém **7:10** Do varu s Maxem Kašparů: Nemoci dneška **7:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **8:00** Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **8:10** Kazachstán – Slib **9:05** Charita pro Ukrajinu v čase války **9:30** Kostarika: Pura Vida **10:20** ARTBITR – Kulturní magazín (22. díl): S Danielem Rausem **10:30** Lidé z cest: Marcela Červenková, maminka na plný úvazek **11:40** Přejeme

si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **13:05** Na startu: S Janem Rybou **13:25** Nábožné združenie svätého Jozefa **14:00** Za obzorem: Jsou mimové mimo? **14:35** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **15:00** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **16:05** Jak potkávat svět: S Petrem Sovičem **17:25** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **18:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **18:05** Příběhy Starého zákona: Josef Egyptský **18:15** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **18:55** Hovory z Rekovic: Jaroslav Kneisl **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc a zblbne **19:45** Přejeme si... **20:05** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík [P] **21:25** Za obzorem: Jsou mimové mimo? **22:05** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **22:50** Lenka Dusilová na Folkových prázdninách **23:20** Můj chrám: Petr Hladík, ministr, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Brně-Soběšicích **23:40** Přesah: S divadlem Studio DVA **0:30** Albánie – Metanoia **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 31. 8. 2024

6:05 Biblická studna: S doc. Petrem Chalupou, Th.D., SDB **7:10** Duchovní krajina Novohradských hor: Krajem zaniklých vesnic pod Kamencem **7:40** Setkání: Štěpán Krňoul **7:45** Sedmihlásky: Vínečko bílé **7:50** Bratr oheň: Vánoce v Grecciu **8:20** Strýček Emu: Prázdniny **8:40** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **10:00** Mše svatá s blahověněním Jána Havlíka: Šaštín, Slovensko [L] **12:00** Angelus Domini **12:10** Přejeme si... [P] **12:25** Okřídlení sousedé: Jiříčky a vlaštovky **12:40** Klapka: S Janou Hnilicovou **14:00** Vladimír Mišík na Folkových prázdninách **14:25** Matka Tereza **16:05** Píseň jako most: Rožnovské slavnosti 2023 **18:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **19:25** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen III. (1. díl): Návrat domů [P] **21:07** Společně s The Chosen [L] **22:15** Outdoor Films: S Richardem Štěpánkem [P] **23:45** V pohorách po horách: Toulání Lednicko-Valtickým areálem **0:00** Letem jazzem: Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 9. 2024

6:05 Večer chval: Živá modlitba a chvála – skupina Efad **7:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkní se ran **7:35** Bohosudov **7:50** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **8:05** ARTBITR – Kulturní magazín: S filmem Jeden život **8:15** Libanon – Světlo v chaosu **8:55** Jak potkávat svět: S Pavlem Režným **10:10** Poutníci času: S Alenou a Josefem Kölblövními [P] **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** Outdoor Films: S Richardem Štěpánkem **14:00** Muzikanti, hrajte: Mistříňanka **15:05** Dokořán: S Milanem Uhdem **16:00** Sedmihlásky: Vínečko bílé **16:05** Bratr oheň: Stigmata z Verny **16:30** Strýček Emu: Po prázdninách do školy [P] **16:45** V pohorách po horách: Šipska Fatra **17:00** The Chosen III. (1. díl): Návrat domů **18:05** Společně s The Chosen **19:05** Setkání: Michaela Šojdřová – Arcibiskupský zámek a Podzámecká zahrada Kroměříž **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Klokočovské skálie **19:45** Přejeme si... **20:05** Svatá země – poslední poutník **21:35** Trendy ochrany přírody **22:05** Děkuji, bylo to krásné: Koncert Filharmonie Hradec Králové **23:15** S chutí přes práh: komunita bratří Společnosti sv. Vincence de Paul v Dobrušce **23:35** Setkání: Jaromíra Vítková – kostel svatého Jakuba Staršího a židovská synagoga **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Flešbky – Godzone podcast: Eva Hřešková – Nejdřív začni chválit doma v komůrce **0:35** Duchovní krajina Novohradských hor: Po proudu Černé **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 26. 8. o 20:30 hod.: Možno raz

Po mnohých rokoch prichádza ťažko chorý otec Peter k svojmu synovi Matúšovi. Matúš sa musí o svojho otca postarať, no na povrch vychádzajú dávne zranenia. Peter sa zmenil, no je možné odčiniť krivdu, ktorú napáchal vo svojej rodine? A je správne, aby mu Matúš odpustil?

Utorok 27. 8. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery

Kostol Panny Márie Archy zmluvy sa nachádza na severozápade mesta Abu Gosh. A mesto Abu Gosh je považované za niekdajšie biblické miesto Kirjatiarim.

Streda 28. 8. o 15:15 hod.: Eucharistické zázraky

Dnes sa na ceste po miestach spojených s eucharistickými zázrakmi zastavíme v neďalekom Rakúsku a priblížime si tri konkrétne miesta. Vitajte pri sledovaní nášho seriálu.

Štvrtok 29. 8. o 20:00 hod.: Príbehy z Kybakadde

KRUDEP – rozvojový program vidieka podporuje farmárov, vzdeláva deti. Dobrá novina spolupracuje s organizáciou KRUDEP od roku 2006. Vo filme uvidíte mlyn, ktorý s pomocou koledníkov dnes pomáha sponzorovať vzdelávanie miestnych detí.

Piatok 30. 8. o 17:00 hod.: Dialnica do neba

Súčasný blahoslavený Carlo Acutis. A ešte k tomu tínedžer, bežný chlapec, ktorý študuje, športuje a stretáva sa s kamarátmi. 10. októbra 2020 ho pápež vyhlási za blahoslaveného. Svoju lásku k Eucharistii a vedomosti z oblasti moderných technológií spojil v knihe.

Sobota 31. 8. o 20:30 hod.: Sv. Ferdinand III.: Kráľovstvo na obranu kresťanstva

Ferdinand III. – ideál panovníka, šlachtica a kráľa, ktorý slúžil Bohu a robil všetko pre blaho ríše, pre blaho ľudu.

Nedeľa 1. 9. o 11:00 hod.: Ďakovná svätá omša spojená s uložením relikvií

Priamy prenos z kostola sv. Vincenta de Paul v Bratislave.

CINELUX – sobota 31. 8. 2024: Don Camillo a ctihodný Peppone

Dona Camilla rozhnevá Pepponeho vízia získať väčší vplyv v nadchádzajúcich voľbách za senátora. So zámerom prekaziť jeho ambície sa rozhodne kandidovať proti nemu. Koná tak navzdory odporúčaniam Pána, ktoré prijal v ich pravidelných rozhovoroch.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. SRPNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 8.		PO 26. 8.		ÚT 27. 8.		ST 28. 8.		ČT 29. 8.		PÁ 30. 8.		SO 31. 8.	
Antifona	812	912	826	928	1768	1990	1734	1953	1487	1674	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1769	1990	1734	1953	1487	1674	889	996	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	1487	1675	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1770	1991	1735	1954	1488	1675	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1482	1669	1485	1672	1486	1673	1488	1675	894	1001	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1771	1992	1724	1943	1488	1676	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	894	1001	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 24. 8.														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1774	1995	1736	1955	1489	1676	900	1007
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	1489	1677	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1715	1932	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1777	1999	1737	1956	1490	1677	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1483	1670	1485	1672	1486	1673	1490	1678	904	1012
Prosby	811	911	826	927	841	944	1778	2000	1731	1950	1490	1678	904	1012
Záv. modlitba	712	803	712	803	1483	1669	1485	1672	1486	1673	1489	1676	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 25. 8. – 21. neděle

v mezidobí

1. čt.: Joz 24,1–2a.15–17.18b

Ž 34(33),2–3.16–17.18–19.

20–21.22–23

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

2. čt.: Ef 5,21–32

Ev.: Jan 6,60–69

Pondělí 26. 8. – ferie

1. čt.: 2 Sol 1,1–5.11b–12

Ž 96(95),1–2a.2b–3.4–5

Odp.: srov. 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 27. 8. – památka

sv. Moniky

1. čt.: 2 Sol 2,1–3a.14–17

Ž 96(95),10.11–12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Mt 23,23–26

Středa 28. 8. – památka

sv. Augustina

1. čt.: 2 Sol 3,6–10.16–18

Ž 128(127),1–2.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

Ev.: Mt 23,27–32

Čtvrtek 29. 8. – památka

Umučení sv. Jana Křtitele

1. čt.: Jer 1,17–19

Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.

15ab+17

Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)

Ev.: Mk 6,17–29

Pátek 30. 8. – ferie

1. čt.: 1 Kor 1,17–25

Ž 33(32),1–2.4–5.10–11

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 31. 8. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 1,26–31

Ž 33(32),12–13.18–19.20–21

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mt 25,14–30

PRO DĚTI A NEJEN PRO NĚ

MATKA VOJTĚCHA HASMANDOVÁ
Text Martina Orlovská, S. M. Alena Bártová • Ilustrace Alena Němečková

Krátký životopis ctihodné Matky Vojtěchy Hasmandové (1914–1988), doplněný krásnými barevnými ilustracemi, je vhodnou četbou především pro děti. Ale i dospělý, který si chce rychle něco přečíst a přitom mít z četby bohatý užitek, touto drobnou knižičkou jistě nepohrdne.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 176x125 mm, křídový papír, 32 stran, 49 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

DUCHOVNÍ CVIČENÍ V BĚŽNÉM DNI PRŮVODCE MODLITBOU NA (TĚMĚŘ) KAŽDÝ DEN V ROCE

Samuel Privara • Redakce Robert Novotný

Mnoho lidí uprostřed dnešního rychlého světa, hektického životního stylu i rostoucích pracovních nároků pociťuje silnou touhu po plnějším, svobodnějším a smysluplnějším životě. Některým v tomto hledání pomohla duchovní cvičení v některém z exercičních domů. Po návratu do běžného života však „narazili“ na realitu a nezřídkou i na otázku, zda to, co zakusili, je vůbec možné dlouhodobě udržet a rozvíjet i při práci, studiu či jiných povinnostech. Svátý Ignác z Loyoly, zakladatel jezuitského řádu, si již v 16. století dobře uvědomoval, jaké nároky na člověka klade každodenní život. Přišel proto s konceptem „duchovních cvičení v běžném životě“. V této knize slovenského jezuita nalezneme podrobné návody na to, jak oživit a prohloubit svůj (nejen) duchovní život, a také systematicky uspořádanou řadu přehledných „cvičení“ vycházejících z Bib-

le i z jiných textů, které mohou pomoci těm, kdo by chtěli dát své modlitbě pevnější základy a nechat se inspirovat bohatou tradicí ignaciánské spirituality.

ALPHA BOOK

Brož., 120x195 mm, 304 stran, 388 Kč

NEJEN O MEZILIDSKÝCH VZTAZÍCH

LÁSKA, KTERÁ NÁS PŘESAHUJE
Jana Sieberová • Doslov Karol Lovaš, vysokoškolský pedagog a spisovatel

Tato kniha je svědectvím pozůstalých, kteří pečovali o své blízké doma. Jejich rozhodnutí vyžadovala konkrétní čin v podobě času, který jim věnovali. V bolesti a strachu dokázali otevřít srdce, a tak byli obdarováni odpuštěním, smířením a poznáním, že vzájemná láska nás dokáže skutečně osvobodit.

Stanislav Juhaňák - Triton • Brož., 110x165 mm, 136 stran, 239 Kč

PĚT JAZYKŮ LÁSKY • NAUČTE SE HOVOŘIT JAZYKEM LÁSKY TOHO DRUHÉHO...

Gary D. Chapman • Z angličtiny přeložila Jana Bucková • Odpovědný redaktor Pavel Štíčka Redakce Miroslav Hora

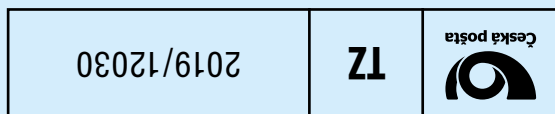
Práce Gary Chapmana je určena těm, kdo chtějí ve svém manželství prožít skutečné naplnění a hluboké porozumění. Autor prožívá čtenáře pěti základními jazyky lásky, které jsou klíčovými pro to, aby se vztah s druhým člověkem stal obohacujícím a harmonickým. Pomáhá párům pochopit, jak se prostřednictvím jazyků lásky mohou vzájemně dorozumívat tak, aby byly naplněny vztahy v celé rodině a docházelo k plnému porozumění.

Návrat domů • Třetí vydání • Brož., 120x190 mm, 160 stran, 245 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.